

Wychowawca: Krystyna Kwolek. Pięciolatki. 8.06. 2020r.-10.06.2020r

8.06.2020r. Podajmy sobie ręce .

Cele ogólne: – rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie zainteresowania przyrodą nieożywioną. Cele operacyjne Dziecko: – śpiewa piosenkę; wymienia wybrane właściwości piasku i gliny.

Środki dydaktyczne: piosenka Podajmy sobie ręce, przezroczyste naczynia z piaskiem i gliną, przykładowe wyroby z piasku i gliny, lejki, papierowe filtry (jak do kawy), miska, plastelina, bębenek, tamburyn, grzechotki (instrumenty), naczynia z wodą, słoiki, rysunki piłki, piłka, karty pracy, cz. 4, s. 65, 66, Przygotowanie... s. 93.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 66. Dzielenie nazw obrazków umieszczonych w ramkach na głoski. Liczenie głosek w tych nazwach. Liczenie kropek. Umieszczanie obrazków z naklejek w odpowiednich miejscach tabeli.

II

Nauka piosenki Podajmy sobie ręce.

1. Ćwiczenia organizacyjno-przestrzenne. Dzieci poruszają się w rozsypce zgodnie z dźwiękami
2. Słuchanie piosenki Podajmy sobie ręce (sł. Dorota Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

I. Chociaż świat dokoła

dziwny jest i wielki,

a my tacy mali, mali jak kropelki.

Ref.: Podajmy sobie ręce

w zabawie i w piosence,

w ogródku przed domem,

na łące znajomej.

Podajmy sobie ręce przez burze i przez tęcze,

pod gwiazdą daleką, nad rzeczką i rzeką.

II. Kiedy nagle z bajki

zniknie dobra wróżka,

kiedy szary smutek

wpadnie do fartuszka.

Ref.: Podajmy sobie ręce...

III. Choć nas czasem dzielą

nieprzebyte góry,

nieskończone drogi,

zachmurzone chmury.

Ref.: Podajmy sobie ręce...

- Krótka rozmowa na temat dziecięcych przyjaźni.

- Jaki powinien być przyjaciel?

- Czy przyjaciele powinni sobie pomagać?

3. Tworzenie na grzechotkach akompaniamentu do piosenki. Wybrana grupa realizuje akompaniament na grzechotkach, pozostałe dzieci wyklaskują rytm. Po każdej zwrotce (nagranie piosenki) następuje zmiana ról.

4. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Wspólne śpiewanie I zwrotki i refrenu (pozostałych zwrotek dzieci nauczą się w następnych dniach.

Zapoznanie dzieci z wybranymi właściwościami fizycznymi piasku i gliny oraz z ich zastosowaniem.

1. Obserwowanie wyglądu piasku i gliny.

- Rodzic przygotowuje przezroczyste naczynia z piaskiem i gliną. Dzieci oglądają, dotykają, wachają piasek i glinę, opisują słownie swoje wrażenia.

2. Rozmowa na temat zastosowania piasku i gliny.

- Rodzic przygotowuje wyroby z piasku i gliny: różnokolorowe szkło, kawałki cegły, naczynia gliniane, naczynia szklane, żarówki...

Dzieci oglądają zgromadzone rzeczy.

- Gdzie wykorzystuje się piasek i glinę? (W budownictwie, przemyśle szklarskim, ceramicznym...).

3. Obserwowanie rozpuszczalności piasku i gliny w wodzie.

- Rodzic wsypuje piasek do naczynia z wodą i miesza całość.

Dzieci stwierdzają, że piasek nie rozpuszcza się w wodzie i opada na dno.

- Rodzic wsypuje sproszkowaną glinę do naczynia z wodą i miesza całość.

Dzieci stwierdzają, że glina miesza się z wodą (tworzy zawiesinę), ale po pewnym czasie osiada na dnie.

4. Sprawdzanie przepuszczalności wody przez glinę i przez piasek.

Rodzik przygotowuje dwa jednakowe lejki, które wkłada do słoików, i umieszcza w nich papierowe filtry. Do jednego lejka wsypuje piasek, a do drugiego – sproszkowaną glinę. Do obu lejków nalewa wodę.

Dzieci po pewnym czasie stwierdzają, że piasek przepuszcza wodę, a glina pęcznieje i nie przepuszcza wody.

5. Obserwowanie plastyczności gliny i piasku.

Rodzik umieszcza w dwóch miskach – piasek i glinę. Zalewa je wodą i stara się wyrobić masę plastyczną.

Dzieci po próbach stwierdzają, że z piasku nie da się nic ulepić, a z gliny – tak.

6. Lepienie dowolnych figurek z gliny, a następnie wysuszenie ich.

Dzieci stwierdzają, że mokra glina jest miękka i daje się łatwo formować, a sucha jest twarda i krucha.

7. Podsumowanie wiadomości i spostrzeżeń.

Piasek – nie rozpuszcza się w wodzie, opada na dno, woda przesącza się przez niego; wykorzystywany jest do produkcji szkła i w budownictwie.

Glina – nie rozpuszcza się w wodzie i nie przepuszcza wody; obecnie wykorzystywana jest do produkcji naczyń, ale kiedyś budowano z niej domy. Porcelana powstaje przez dodanie do gliny (odpowiedniej) piasku.

8. Karta pracy, cz. 4, s. 65. Otaczanie czerwoną pętlą zdjęć przedmiotów wykonanych ze szkła, a niebieską pętlą – przedmiotów z gliny.

III

1. Zabawa rozwijająca sprawność manualną i inwencję twórczą – wyklejanie sylwety piłki kolorowymi kuleczkami z plasteliny według pomysłów dzieci.

2. Zabawa Co robi moja piłka? – naśladowanie ruchem zachowania piłki.

Kiedy rodzic podrzuca piłkę nisko – dziecko podskakuje tuż nad podłogą; kiedy podrzuca piłkę wysoko – wykonuje wysokie podskoki w miejscu; gdy kozłuje piłkę dookoła siebie – dzieci przeskakują z nogi na nogę wokół własnej osi; turla piłkę po podłodze – dzieci ostrożnie turlają się po dywanie; spaceruje po sali, odbijając piłkę – dzieci poruszają się, skacząc obunóż.

Zabawa ruchowa z elementem podskoku – Jak skacze piłeczka?

Dzieci poruszają się po sali, skacząc z nogi na nogę. Na mocne uderzenie w bębenek zatrzymują się i pokazują prawą dłoń, jak skacze piłeczka – najpierw bardzo nisko, potem trochę wyżej, i jeszcze wyżej, a na koniec – najwyżej.

- Dzieci zamieniają się w piłeczki: skaczą obunóż: najpierw nisko, a potem wysoko nad podłogą – małe piłki i duże piłki.

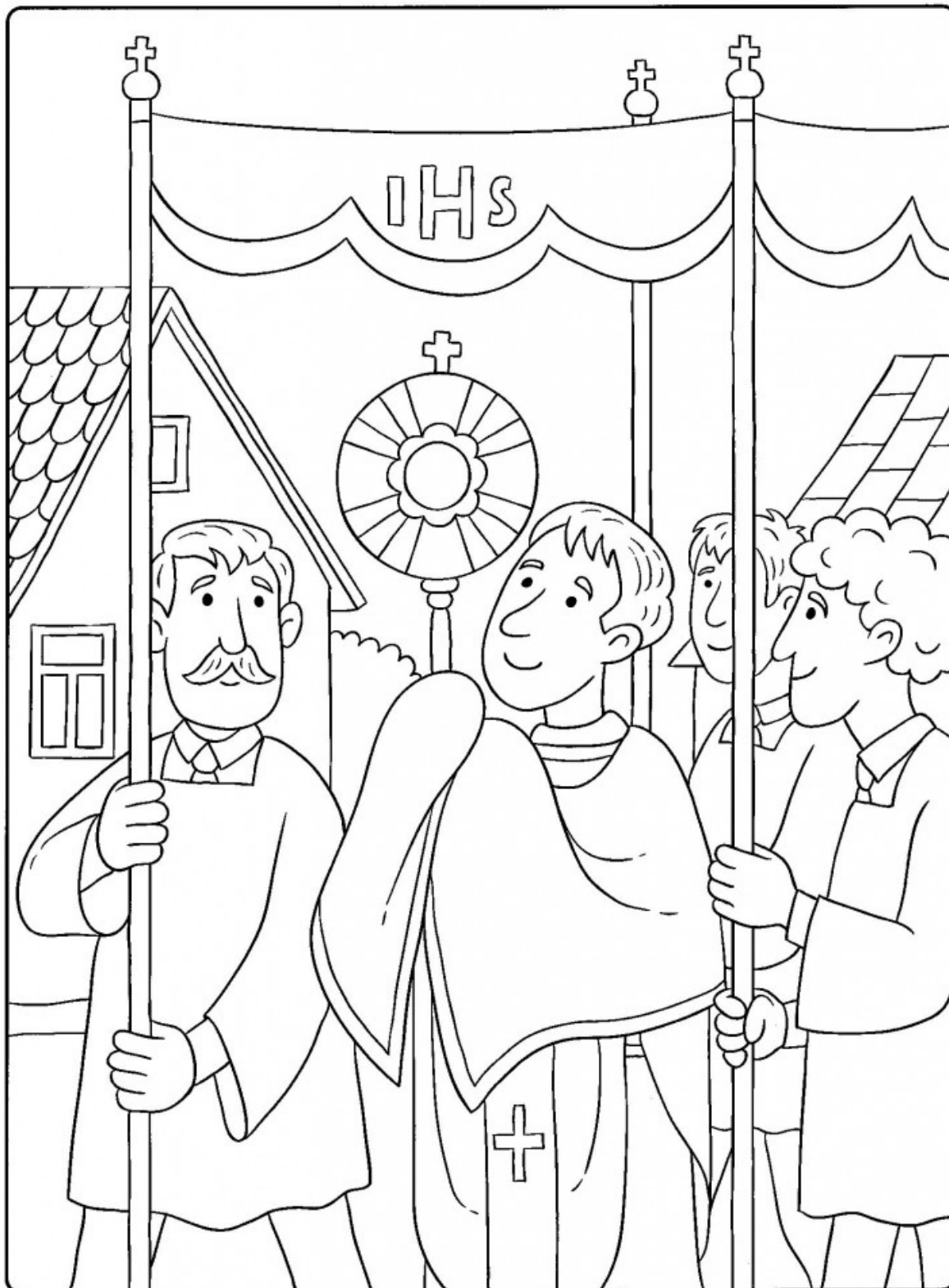
2. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 93.

- Dokończenie numerowania kredek. Pokolorowanie każdej kredki na inny kolor. Powiedzenie, w jakim kolorze jest pierwsza, druga, trzecia... dziesiąta kredka.

Grupa 5 - latków

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

1. Wielkimi krokami zbliża się uroczystość BOŻEGO CIAŁA. W ramach przygotowań do tego wielkiego dnia, w którym Pan Jezus będzie odwiedzał nasze domy proszę o wykonanie kolorowanki:

Boże Ciało

Bardzo proszę o obejrzenie filmiku: https://www.youtube.com/watch?v=sBAvzHfxB_w

9.06.2020r. Bezpieczne zabawy na podwórku

Cele ogólne: – rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego.

Cele operacyjne Dziecko: – dodaje i odejmuje w zakresie 10; opowiada historyjki przedstawione na obrazkach.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej Nie wolno!, liczmany, kartoniki z krążkami, instrumenty perkusyjne, obrazki, karty pracy, cz. 4, s. 67, 68, książka, s. 93, Przygotowanie... s. 94.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 67.

- Kolorowanie pól na wskazane kolory.
2. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.
3. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej Nie wolno!

**Nawet małe dziecko dobrze o tym wie,
kto to jest znajomy, a kto obcym jest.
Ze znajomym można bawić się, rozmawiać,
ale gdy ktoś obcy, to trzeba uważać!**

Nie wolno zaufać, nawet gdy ktoś mówi,

że zna mamę, tatę i bardzo nas lubi.

Nie wolno przyjmować słodczy, podarków

lub iść z nieznanym na spacer do parku.

- Krótka rozmowa na temat wiersza.

– Czy powinniśmy rozmawiać z nieznanymi?

– Czy odchodzimy z nieznanym z podwórka, jeżeli kusi nas, obiecując zabawkę albo pobawienie się z piaskiem?

– Co robimy, gdy spotkamy taką osobę?

– Dlaczego nie powinniśmy odchodzić z nieznanymi, nie rozmawiać z nimi? Nauczyciel wyjaśnia, że są osoby, które krzywdzą dzieci, sprawiają im ból, a nawet mogą je porwać. Gdy dzieci spotkają taką osobę, powinny o tym powiedzieć rodzicom i nauczycielom.

II

Zabawa dydaktyczna Dodaj - odejmij (powtórzenie zabawy w szerszym zakresie liczenia).

Dziecko siedzi w kręgu na podłodze. W środku kręgu leżą liczmany. Rodzic rozdaje dziecku kartoniki z krążkami (od zera do dziesięciu). Dziecko głośno liczy krążki na swoich kartonikach i dobiera ze środka kręgu tyle liczmanów, ile wskazują krążki na kartonikach. Układa liczmany przed sobą. Na sygnał rodzica dzieci zaczynają podawać kartoniki z krążkami w lewą stronę (kolejno dziecko rodzicowi). Gdy rodzic powie: Stop! – dziecko przestaje podawać kartoniki. Liczy krążki na otrzymanych kartonikach i sprawdzają, czy liczba ich liczmanów jest większa czy mniejsza niż liczba krążków na kartoniku. Następnie dobierają lub odkładają liczmany, aby mieć ich tyle, ile wskazuje liczba krążków na kartoniku. Rodzic sprawdza poprawność ćwiczenia – dziecko mówi, ile miało liczmanów, kartonik z iloma krążkami dostało, ile liczmanów dodało lub odłożyło (odjęto) i ile ma ich teraz.

Na podwórku - historyjki obrazkowe.

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dziecko dobiera się w pary z rodzicem stoją naprzeciwko siebie. Uderzają raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera, mówiąc za rodzicem rymowankę (jedno słowo to jedno uderzenie)

**Podwórko to miejsce, które znamy,
podwórko to miejsce, które kochamy.**

**Ale pamiętać musi każde z nas,
żeby bezpiecznie tam spędzać czas.**

– Jakie niebezpieczeństwa zagrażają nam na podwórku?

– Co należy robić, żeby nic złego wam się na podwórku nie stało?

2. **Ćwiczenia w książce, s. 93.**

• Opowiadanie historyjek. Zwrócenie uwagi na wzajemną pomoc, którą niosą sobie dzieci.

• Wypowiedzi dzieci na temat ich zachowań na podwórku, ulubionych zabaw.

3. **Rysowanie siebie bawiącego się na podwórku.**

III

1. Ćwiczenie różnych sposobów chodzenia: na palcach, piętach, zewnętrznych stronach stóp, krokiem marszowym.

Kolejne sposoby chodzenia rodzic łączy z dźwiękiem określonych instrumentów. Np. na palcach – przy dźwiękach tamburynu, na piętach – przy dźwiękach bębna, na zewnętrznych stronach stóp – przy dźwiękach kołatki, krokiem marszowym – przy dźwiękach talerzy.

2. **Karta pracy, cz. 4, s. 68.**

Samodzielne rysowanie szlaczków.

3. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 94. • Policzenie kwiatów w ramce po lewej stronie, a potem – w ramce po prawej stronie. Narysowanie w pustej ramce tyłu kwiatów, ile jest ich razem. Wykonanie tego samego z rysunkami motyli. Pokolorowanie rysunków.

10.06.2020r. Znaki na placu przedszkolnym

Cele ogólne: – rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne Dziecko: – wypowiada się na temat opowiadania; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego Zabawy na podwórku, bębenek, kartki z rysunkami kół, kolorowe krążki, kolorowy papier (dwustronny), klej, nożyczki, karta pracy, cz. 4, s. 69, Przygotowanie... s. 29.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 69.

Rysowanie na kostkach domina odpowiednich rysunków.

2. Ćwiczenia logorytmiczne. Dzieci wykonują ruchy wymienione w rymowance, powtarzając tekst za rodzicem

Zrób do przodu cztery kroki

i rozejrzyj się na boki.

Tupnij nogą raz i dwa,

bo zabawa nadal trwa.

Teraz w lewo jeden krok,

przysiad i do góry skok.

Zrób do tyłu kroki trzy,

by koledze otrzeć łzy.

Kłaśnij w ręce razy pięć,

na klaskanie też masz chęć.

Wkoło obróć się raz-dwa,

skacz jak piłka: hop-sa-sa.

Ręce w górę i na boki,

zrób zajęcze cztery skoki.

Gdy się zmęczysz, poleż sobie,

w przód wyciągnij nogi obie.

II

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego Zabawy na podwórku.

1. Zabawa Rowery.

Dzieci, w leżeniu tyłem, pedałuja w powietrzu nogami, wypowiadając tekst:

Jedzie rowerek na spacerek,

na rowerku pan Pawełek.

Raz, dwa, trzy!

Jedź i ty! Od słów: Raz, dwa... dzieci rytmicznie klaszczą.

2. Słuchanie opowiadania.

Był sobie ogród, o który nikt nigdy nie dbał. Zapuszczony, dziki ogród pełen niebezpiecznych zasadzek, a w nim górki, dołki, wysypiska gruzu, kamieni i śmieci. Tu i ówdzie rosły drzewa, które aż prosiły się o dobrego ogrodnika. Gałęzie uschnięte, połamane, sterczały niebezpiecznie na wszystkie strony i zaczępały przechodniów, strasząc podrapaniem.

Wszędzie bujnie rozpleniły się różne krzaki, a najgęściej – te kolczaste. Dzikie jeżyny, dzika róża, akacje, tarnina. Był to pełen chrustu raj dla drapichrustów! Aż pewnego dnia pojawił się wysoki płot, który szczelnie ogrodził dziki ogród. Zza płotu dochodziły odgłosy pracy potężnych maszyn budowlanych. Trwało to aż do maja, gdy wysoki płot rozebrano, zastępując go niskim, kolorowym płotkiem ogrodowym. Na słupie przy furtce zamykanej na skobelek wisiała tabliczka z napisem: UWAGA! PRACE BUDOWLANE. WSTĘP WZBRONIONY! A nad furtką napis: PLAC ZABAW z dopiskiem: ZAPRASZAMY OD 1 CZERWCA.

Przez te kilka miesięcy plac zmienił się nie do poznania. Wyparowały sterty gruzu, kamieni i wysypiska śmieci. Zniknęły górki i dołki, przystrzyżono kolczaste krzaki. Drzewa, starannie okzesane, nie straszyły już połamanymi gałęziami i suchymi konarami. Korony drzew, do niedawna rozczochrane i postrzępione, otrzymały nową fryzurę. Jakby wyszły prosto z salonu fryzjerskiego. Z wdzięczności za zainteresowanie i opiekę, drzewa okryły się zielonymi liśćmi i pachnącymi kwiatami. Bujnie rozkwitły białe i liliowe bzy. Wokół kolczastych akacji roiło się od pszczół. Zbierały aromatyczny nektar na miód akacjowy. W ostatnich dniach maja trwały prace porządkowe. Spychacz równał teren. Koparka wielką łyżką drążyła dół na piaskownicę. Jedna wywrotka przywiozła i wysypała piasek do piaskownicy. Inna rozsypywała żwir na alejkach, po których jeździł walec. Gdy plac był już wyrównany, piaskownica napełniona piaskiem, a żwir na alejkach ubity, przyjechały ciężarówki z zabawkami ogrodowymi. Panowie w kombinezonach wyładowali z ciężarówek mnóstwo kolorowych części. Postawili części na placu, wzięli w ręce duże klucze i wielkimi śrubami poskręcali części w całość. Na oczach dzieci stawały na placu drabinki, domki ogrodowe, zjeżdżalnie, huśtawki, karuzele i ławeczki. Gdy panowie skończyli montaż zabawek, osadzili je głęboko w ziemi, żeby się nie przewracały. A potem ze słupa przy furtce zdjęli napis: PRACE BUDOWLANE i przykręcili tablicę z napisem: REGULAMIN KORZYSTANIA Z PLACU ZABAW. Pierwszego czerwca była piękna, słoneczna pogoda. Prawie jak w lecie. Powietrze przesycił aromat kwiatów akacji. A gdy kwitną akacje, niedługo wakacje! Z placu zabaw zniknęły maszyny budowlane i ciężarówki. Odjechali też panowie w kombinezonach. W słońcu błyszcząły nowiutkie zabawki ogrodowe. Zjeżdżalnie zachęcały do zjazdów. Drabinki kusiły do wspinaczki. Huśtawki, czekając na dzieci, same lekko kołysały się na wietrze. Karuzele nie mogły się doczekać, kiedy ktoś zacznie je obracać. Piaskownice zapraszały do budowy zamków z piasku i stawiania babek. A dzieci stały onieśmiałe przed furtką i podziwiała wspaniały widok. – Jak myślisz, można wejść? – zapytał Michał. – Wszystko gotowe, to chyba można! – odpowiedział Rysiek. Dzieci ostrożnie poruszyły furtkę, odciągnęły skobelek – plac zabaw był otwarty! I zaczęła się zabawa! W miarę jak słońce wędrowało w górę, przybywało dzieci. Ustawiały się kolejki do zjeżdżalni, huśtawek i karuzeli. W piaskownicach zrobiło się tłoczno, na szczęście miejsca i piasku starczyło dla wszystkich chętnych. Starsze dzieci pilnowały porządku. Jeden z chłopców rozpędził się i chciał wjechać przez furtkę na rowerze. – Ej, ty, zatrzymaj się! – zawołał Michał. – Na rowerach nie wolno! – A kto mi zabroni? – opierał się chłopiec. – Ja, bo znam regulamin! Zobacz – na tablicy obrazek – przekreślony rower! To znaczy, że na placu zabaw nie wolno jeździć na rowerze! A dlaczego?

Dlatego, bo nie wolno, bo łatwo kogoś potrącić! – tłumaczył Michał. – Jeśli chcesz jeździć, to nie tutaj, a jeśli chcesz się bawić na placu, to postaw rower przy ogrodzeniu. Dziewczynka prowadziła pieska na smyczy. Gdy otwierała furtkę, Zosia zagroziła jej drogę. – Z pieskiem nie wejdiesz! – Ale on jest grzeczny! – upierała się dziewczynka. – Może i grzeczny, ale są dzieci, które boją się psów. A poza tym – może nabrudzić. – No to posprzątam! – Z pieskiem nie wolno, widzisz ten obrazek? Zosia pokazała rysunek przekreślonego psa. – Piesek poczeka za furtką! Dwaj chłopcy kopali piłkę. – Hola, hola! – zawołała Zosia. – Chcecie grać w takim tłumie? Nie ma mowy! Grajcie tam, gdzie jest pusto, najlepiej na boisku! Na plac zabaw wjeżdżał chłopiec na wózku inwalidzkim, z nogą w gipsie. – Uwaga, uwaga, bo jedzie łamaga! – krzyknął jeden z piłkarzy, wspinając się na drzewo. – Słuchaj no – krzyknęła Zosia – uważaj, co mówisz! Tak, tak, nie śmieć się, dziadku, z cudzego wypadku! Tobie też może się coś przytrafić! W tym momencie gałąź drzewa złamała się i chłopiec spadł ziemię. – Au, boli! – jęczał, rozcierając bolący pośladek. – Twoje szczęście, że nic sobie nie uszkodziłeś! Ale złamałeś gałąź i złamałeś

99

zakaz! Zosia pokazała rysunek na tablicy. – Nie wolno niszczyć roślin! A teraz nie płacz, nic się nie stało! Lepiej pomóż osobie niepełnosprawnej, która nie miała takiego szczęścia! Chłopiec dołączył do grupy dzieci pchającej wózek inwalidzki. Razem podtoczyli wózek pod huśtawkę. – Inwalida huśta się bez kolejki! – zawołali. – Nie jestem inwalidą. Za miesiąc zdejmą mi gips! – To za miesiąc nie będziesz inwalidą. Ale teraz jesteś! Pomogli chłopcu z nogą w gipsie wsiąść na huśtawkę i huśtali go delikatnie, by przypadkiem nie spadł i nie złamał sobie czegoś jeszcze. A potem posadzili go na karuzeli i kręcili, ale nie za szybko, tak, by nie zakręciło mu się w głowie. Tymczasem na zjeżdżalni zrobił się okropny bałagan. Dzieci nawzajem się popędzały, zjeżdżały jedno za drugim, popychały się albo próbowały wchodzić pod górę tam, gdzie inne jechały w dół. – Tak nie wolno! Wchodzi się po drabince, a zjeżdżalnią tylko się zjeżdża! – zawołał Adaś, gdy jedno z dzieci uparło się wchodzić po pochylni. Razem z Zosią szybko zaprowadzili porządek na placu zabaw. A w piaskownicy nikt się z nikim nie kłócił, nikt nikogo nie popychał. Cicho pracowały małe koparki, wywrotki, ciężarówki, spychacze i walce. – Co robicie? – spytała Zosia. – Budujemy nowy plac zabaw dla naszych zabawek! – odpowiedziały dzieci.

3. **Rozmowa na temat opowiadania.**

- Co się stało z zaniedbanym ogrodem?
- Jak wyglądał plac po przeróbce?
- Czego nie wolno było na placu? Gdzie to było zapisane? W jaki sposób?
- Kto pilnował porządku?

4. **Rozmowa na temat placu przedszkolnego. – Co byłoby potrzebne na naszym placu przedszkolnym?**

- Czy przydałyby się regulamin?(**u nas jest**)

5. **Planowanie znaków mówiących o tym, co można robić, a czego nie można na placu przedszkolnym. Np.**

- przekreślony obrazek psa – nie wprowadzamy psów na plac

przekreślona złamana gałązka – nie niszczymy roślin
dwoje dzieci uśmiechniętych – młodsze i starsze – bawimy się wspólnie z młodszymi.

- Rysowanie znaków na bazie kół (dzieci dostają kartki z rysunkami kół – wycinają koła i rysują swoje wymyślone znaki).
- Wspólne oglądanie zaprojektowanych znaków – wypowiedzi autorów na temat, co one oznaczają.

Ćwiczenia gimnastyczne - zabawa na podwórku

III

1. Wykonanie papierowego ślimaka. Dzieci wycinają z kolorowego papieru (dwustronnego) narysowany kontur ślimaka (wcześniej narysowały mu oczy), zwijają go i kleją.

2. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 29.

Podzielenie nazw rysunków na głoski. Połączenie ostatnich głosek z nazw rysunków. Określenie, jakie słowo otrzymano. Narysowanie tego.

Wychowanie fizyczne- kl.5(dziewczyny).

Witam Was dziewczynki serdecznie i mam nadzieję, że dbacie o kondycję.

W tym tygodniu proponuję doskonalenie ćwiczeń gimnastycznych wg własnej inwencji. Układ gimnastyczny z następujących elementów: leżenie przerzutne, leżenie przewrotne, mostek, ćwiczenia w klęku podpartym. Pozdrawiam.

Opracowała: Krystyna Kwolek.

Dzień 5. Wymarzony plac zabaw
Cele ogólne: – rozwijanie sprawności manualnej; zwracanie uwagi na niebezpieczeństwa grożące na placu zabaw. Cele operacyjne Dziecko: – maluje swój wymarzony plac zabaw; bezpiecznie bawi się na placu zabaw. Środki dydaktyczne: wiersz K. Datkun-Czerniak Wszystkie dzieci, klocki, przedmioty do zabawy, farby, pędzle, kartki do origami, bębenek, tamburyn, nożyczki, Przygotowanie... s. 30, 95. Przebieg dnia I 1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 95. • Pokolorowanie rysunków. Ułożenie zadania do każdej sytuacji. 2. Ustalanie równoliczności dwóch zbiorów (sprawdzanie zrozumienia pojęcia przez dzieci). • Zabawy klockami. * Nauczyciel ustawia dziewięć klocków w szeregu, dzieci je przeliczają. Potem pod nimi ustawia też dziewięć klocków, tej samej wielkości i tego samego kształtu, ale w

innym kolorze. Dzieci też je liczą. – Których klocków jest więcej? Dzieci na pewno odpowiedzą, że jest ich tyle samo. Wówczas nauczyciel rozsuwa klocki w drugim szeregu i pyta: – A teraz gdzie jest więcej klocków? Dzieci, które nie rozumieją tego pojęcia, odpowiedzą, że więcej klocków jest w drugim szeregu. * Nauczyciel układa w szeregu dziewięć klocków, a pod nimi układa też dziewięć klocków, ale większych. Dzieci liczą klocki. – Których klocków jest więcej? * Nauczyciel układa w luźnym szeregu dziewięć klocków (odstęp między nimi wynoszą około 5 cm). Dzieci je przeliczają. Pod nimi układa dziewięć klocków tego samego kształtu i tej samej wielkości, ale w innym kolorze (też są tak rozsunięte). Dzieci je przeliczają.

101

– Których klocków jest więcej? Potem nauczyciel zbliża do siebie klocki z drugiego szeregu. – A teraz gdzie jest więcej klocków? 3. Zabawa Czym się różni? W czym jest podobne? Nauczyciel demonstruje dzieciom dwa przedmioty, dwoje dzieci lub dwa obrazki... posiadające wspólne cechy i różniące je. Dzieci najpierw wnikliwie obserwują podany do porównania materiał, a następnie udzielają odpowiedzi, wskazując różnice i podobieństwa. Przykłady materiału: kredka i patyczek, porzeczek i piłka, dwoje dzieci tej samej płci i mających oczy w tym samym kolorze... Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (przewodnik, s. 90). II Mój wymarzony plac zabaw – malowanie farbami. 1. Zagadki – Co znajduje się na placu zabaw? Nauczyciel (a później dzieci) omawia wygląd urządzeń z placu zabaw, nie podając ich nazw. Pozostałe osoby odgadują, o czym jest mowa. Np. Obraca się dookoła, poruszana co jakiś czas przez kogoś. (karuzela) Porusza się do przodu i do tyłu – przez osobę albo ruchami nóg. (huśtawka) Można na niej zjeżdżać z góry na dół. (zjeżdżalnia) Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – Coraz szybciej, coraz wolniej. Dzieci uważnie słuchają, w jaki sposób nauczyciel gra na bębnie, i poruszają się zgodnie z tym tempem. Jeśli nauczyciel gra coraz szybciej – poruszają się coraz szybciej, a kiedy gra coraz wolniej – stopniowo zwalniają ruchy. 2. Wypowiedzi dzieci na temat – Na czym najbardziej lubicie się bawić na placu zabaw? 3. Wykonanie prac – malowanie swoich wymarzonych placów zabaw. 4. Omawianie swoich prac, nazywanie urządzeń znajdujących się na obrazkach (i ich zastosowania). Zabawa ruchowa Rząd – szereg (przewodnik, s. 92). Wyjście na wybrany plac zabaw. • Oglądanie wyposażenia placu. • Zwrócenie uwagi na sytuacje, które mogą grozić bezpieczeństwu dzieci (np. przepychanie się na zjeżdżalni, podchodzenie z przodu do osoby huśtającej się na huśtawce, schodzenie z poruszającej się karuzeli...). • Zabawy dowolne na placu zabaw. • Powrót do przedszkola. III 1. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski. 2. Nauka wiersza K. Datkun-Czerniak Wszystkie dzieci. W sercach dzieci Mają prawo do miłości radość gości – przecież po to są! – gdy bezpieczne są. • Rytmizowanie tekstu z jednoczesnym wykonywaniem prostych ruchów zaproponowanych przez dzieci. • Wypowiedzi dzieci o tym, co to znaczy: czuć się bezpiecznym oraz: mieć prawo do miłości. 3. Wykonanie kubka (techniką origami). • Wycinanie z kartki figury (kwadratu) o boku 18 cm. Składanie jej na pół, łącząc dwa przeciwległe wierzchołki.

102

- Składanie na prawo jednego wierzchołka otrzymanej figury (trójkąta), jak pokazano na rysunku. Potem odwracanie całości.
- Składanie na prawo także drugiego wierzchołka. Kubek jest już prawie gotowy.
- Składanie pozostałych wierzchołków, wystających z przedniego i tylnego grzbietu, do przodu i do tyłu tak daleko, jak tylko jest to możliwe. Kubek jest gotowy. Aby złożone ostatecznie wierzchołki nie odginały się, można je przykleić.
- Ozdabianie kubka według własnego pomysłu.

Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – Coraz szybciej, coraz wolniej (przewodnik, s. 101). 4. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 30. • Nazywanie rysunków. Wybranie z nazw rysunków głosek wskazanych liczbą kropek. Utworzenie z nich słów. Narysowanie tego, co otrzymano.

103

Tydzień III: Nadszedł czas wakacji

Dzień 1. Co zabierzemy na wakacje? Cele ogólne: – rozwijanie mowy i logicznego myślenia; rozwijanie sprawności fizycznej. Cele operacyjne Dziecko: – wymienia nazwy przedmiotów potrzebnych podczas wakacyjnych wędrowek; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych. Środki dydaktyczne: nagranie utworu P. Czajkowskiego Taniec rosyjski, wiersz I. Salach Wakacje, obrazki przedstawiające różne części garderoby, różne okulary przeciwsłoneczne, obrazki pocięte na części, kolorowe krążki, pocięty obrazek kapelusza, różne nakrycia głowy, obrazki do ćwiczenia Co powinno się znaleźć w plecaku, gdy wybieramy się na wakacje?, rebusy fonetyczne, dwa plecaki, tamburyn, karty pracy, cz. 4, s. 70, 71, Przygotowanie... s. 31, 96. Przebieg dnia I 1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 31. Nazywanie rysunków. Podzielenie ich nazw na głoski. Narysowanie pod każdym rysunkiem tyłu kresek, z ilu głosek składa się jego nazwa. 2. Nauka wiersza I. Salach Wakacje. Recytacja – zespołowa i indywidualna; wymyślanie przez dzieci prostego ruchu interpretującego wiersz. Pojedziemy na wakacje razem z mamą, razem z tatą. Zabierzemy piłkę, namiot i skakankę. Co ty na to? Słońce, woda, las już czeka, wszystkie dzieci woła. Zabawimy się wesoło przed powrotem do przedszkola. Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI. • Zabawa orientacyjno-porządkowa Letni spacer. Dzieci swobodnie biegają w różnych kierunkach. Na hasło: Spacer dobierają się w pary i maszerują z partnerem. Przy powtórzeniach zabawy dobierają sobie innego partnera. • Skoki – Przeskakujemy morskie fale. Dzieci wykonują skoki obunóż do przodu – naśladują przeskakiwanie przez fale. • Czworakowanie – Szukamy muszelek. Dzieci chodzą na czworakach po wodzie, szukając muszelek; co pewien czas wykonują klęk prosty i wyciągają otwarte dłonie przed siebie – pokazują uzbierane muszelki. • Ćwiczenia tułowia – Puszczamy kaczkę. Dzieci wykonują przysiad, podnoszą kamień i naśladują

puszczanie kaczek na wodzie; rzuty wykonują wraz ze skrętem tułowia, raz jedną, raz drugą ręką. • Zabawa z elementem równowagi – Sprawdzamy temperaturę wody. Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Uderzają palcami stopy przed sobą i szybko dostawiają nogę do postawy. Ćwiczenie wykonują raz jedną, raz drugą nogą. Na sygnał – uderzenie w tamburyn – dzieci wykonują skok do wody z przysiadem. • Zabawa uspokajająca – Marsz po kole. Dzieci maszerują po kole; rytmizują tekst: Wakacje, wakacje to radosny czas i klaszczą; niechaj wita je z uśmiechem zawsze każdy z was – wykonują ukłon.

104

II Zabawa dydaktyczna – Pakujemy plecak na wakacje. 1. Losowanie obrazków różnych części garderoby (wyciętych z kolorowych czasopism); określanie, czy dany strój można nosić latem, jeśli nie – podawanie, do jakiej innej pory roku pasuje. 2. Oglądanie i porównywanie różnych okularów przeciwsłonecznych: • zwrócenie uwagi na ich kształt i kolorystykę, • wybranie tych, które dzieciom najbardziej się podobają; uzasadnienie swoich opinii, • wyjaśnienie, dlaczego latem należy chronić oczy przed słońcem. 3. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – Kapelusz. Dzieci układają w całość obrazki pocięte na części; określają, co one przedstawiają; wyjaśniają, dlaczego latem należy chronić głowę przed słońcem. 4. Oglądanie różnych nakryć głowy (przyniesionych przez dzieci) noszonych latem, zwrócenie uwagi na ich kolorystykę, materiały, z których zostały wykonane. • Opisywanie wyglądu własnego nakrycia głowy – odgadywanie przez dzieci, która czapka lub który kapelusz należy do dziecka opisującego nakrycie głowy. 5. Ćwiczenia klasyfikacyjne – Co powinno się znaleźć w plecaku, gdy wybieramy się na wakacje? Dzieci nazywają przedmioty przedstawione na obrazkach, np. latarka, kamera, buty, spodnie, koc, bluza, skarpetki, czapka, mydło, okulary, wazon, grabie, telewizor, tort, kogut; wyszukują wśród nich te, które przydadzą się podczas wakacyjnych wędrowek. 6. Rozwiązywanie rebusów fonetycznych – O czym zapomnieli dzieci? Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach; dokonują ich syntezy po wymienieniu ich przez nauczyciela i podają całe słowo, np.: torba, ekran, rak, motyl, oko, sanki – termos; kot, okno, ser, taczki, igła, ul, mydło – kostium; lalka, arbuz, teczka, ananas, rower, kran, antena – latarka. 7. Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu plecaka, który chciałyby mieć. 8. Kończenie zdania: Gdyby mój plecak umiał mówić, to powiedziałby... 9. Karta pracy, cz. 4, s. 70. Rysowanie w kolejnych plecakach tego, co dziecko chciałoby wziąć w góry, nad morze i na wieś. Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i zręczność – Przenosimy plecaki. Dzieci stoją w dwóch rzędach. Zadanie polega na tym, aby założyć plecak i przenieść go do mety. Kolejne dziecko musi jak najszybciej dobiec do mety, tam założyć plecak, przynieść go z powrotem na miejsce startu i iść na koniec swojego rzędu. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie dzieci przeniosą plecak. Wygrywa ten rząd, który wykona zadanie szybciej (jeśli dzieci będą miały trudności z zakładaniem plecaka, mogą go przenosić, trzymając w rękach). Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII (przewodnik, s. 91). III 1. Zabawa przy nagraniu utworu P. Czajkowskiego Taniec rosyjski. Dzieci cieszą się, że wkrótce nadejdą wakacje; postanawiają przywitać je skocznym tańcem. Dobierają się parami i stają w dwóch kołach, zwrócone

twarzami do siebie. Wraz z rozpoczęciem muzyki wykonują następujące czynności: a) stojąc naprzeciwko siebie, wykonują podskok, a następnie trzy tupnięcia, na przemian, prawą nogą, lewą i znowu prawą nogą; b) chwytają się w parach za ręce i tańczą dookoła; c) powtarzają czynności z punktów a) i b); d) chwytają się za ręce w obrębie swoich kół, dzieci z koła znajdującego się w środku poruszają się

w prawą stronę, a z koła zewnętrznego - w lewą stronę; e) powtarzają dwa razy czynności z punktów a) i b);

105

f) podają sobie ręce w parach i tańczą dookoła, aż do końca utworu; g) puszczają ręce partnera i stają zwrócone twarzami do siebie, tupiąc trzy razy. 2. Karta pracy, cz. 4, s. 71. Rysowanie w labiryncie drogi rodziny do środka lokomocji, którym chce wyruszyć na wakacje. 3. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski. 4. Przygotowanie do czytania, pisanie, liczenia, s. 96. • Czytanie tekstu z nauczycielem. Nauczyciel czyta wyrazy, a dziecko liczy oraz rysuje cukierki.

Dzień 2. Czym pojedziemy na wakacje? Cele ogólne: – zapoznanie z różnymi środkami komunikacji: lądowej, powietrznej i wodnej; rozwijanie sprawności manualnej. Cele operacyjne Dziecko: – rozpoznaje i nazywa różne pojazdy; wykonuje z kartonu latającą rybkę. Środki dydaktyczne: nagranie odgłosów różnych środków lokomocji, rebusy fonetyczne, obrazki różnych pojazdów, symboliczne obrazki, obrazki starych pojazdów, kredki, czarne flamastry, latarka ręczna, dwa podobne obrazki samolotów, szablony ryby, kolorowy karton, kolorowa włóczka, nożyczki, spinacze biurowe, tamburyn, Wyprawka plastyczna, karty pracy, cz. 4, s. 72, 73. Przebieg dnia I 1. Karta pracy, cz. 4, s. 72. Rysowanie po śladach rysunków kolejnych przedmiotów. 2. Zagadki słuchowe – Jakie pojazdy słyszymy? Dzieci słuchają nagrania; rozpoznają odgłosy wydawane przez różne środki lokomocji, np. samochód osobowy, samochód ciężarowy, motocykl, samolot, rower (dzwonek, pociąg). Dopasowują do dźwięków odpowiednie obrazki. Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (przewodnik, s. 103). II Zabawa dydaktyczna – Czym pojedziemy na wakacje? 1. Rebus fonetyczny – Co to za pojazdy? Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach obrazków. Dokonują ich syntezy po wymienieniu ich przez nauczyciela i odgadują nazwy różnych pojazdów, np. rak, oko, walizka, ekran, ręka – rower; sukienka, arbuz, motyl, okno, lalka, orzech, torba – samolot; miś, okulary, tort, obraz, rower – motor; spodnie, teczka, ananas, telewizor, ekierka, kot – statek. 2. Ćwiczenia słuchowe. Rozpoznawanie pojazdów przedstawionych na obrazkach wylosowanych przez dzieci; podawanie ich nazw z podziałem na sylaby; odgadywanie przez pozostałe dzieci, co to za pojazd. • Naśladowanie odgłosów wydawanych przez te pojazdy. 3. Ćwiczenia klasyfikacyjne – Po lądzie, w wodzie czy w powietrzu? Dzieci segregują obrazki pojazdów zgodnie z miejscem ich poruszania się. Układają je pod obrazkami symbolizującymi te miejsca, np. powietrze – chmurki; woda – fale; ląd – ciemna linia. 4. Oglądanie obrazków starych pojazdów; zwrócenie uwagi na zmiany w ich wyglądzie. Ukazanie rozwoju motoryzacji, wzbogacanie słownictwa dzieci. 5. Ćwiczenie spostrzegawczości – Szukamy różnic (praca w zespołach). Dzieci, podzielone na grupy, wyszukują i

zaznaczają różnice występujące na dwóch obrazkach przedstawiających podobne samoloty.

106

- Układanie na podłodze z kolorowej włóczki wybranego przez zespół środka lokomocji – odgadywanie przez inne zespoły, co to za pojazd. Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał wzrokowy – Gdzie poruszają się te pojazdy? Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu; podczas przerwy w grze nauczyciel pokazuje obrazki różnych środków lokomocji. Jeśli te środki lokomocji poruszają się po lądzie, dzieci przykucają; jeśli w powietrzu – stają na palcach z rękami wyciągniętymi w górę; jeśli po wodzie – kładą się na brzuchu i naśladują pływanie żabką. Wykonanie latających rybek. 1. Ćwiczenia intonacyjne. • Wymawianie tekstu z różnymi emocjami: ze złością, zdziwieniem, radością, smutkiem. Po morzu pływam sobie i różne ryby łowię. Takie duże, takie małe, do zjedzenia doskonałe. 2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac. • Przerysowanie szablonu ryby na kolorowy karton.

- Wycięcie narysowanych rybek. • Dorysowanie rybkom po obu stronach oczu i ust czarnym flamastrem. Dorysowanie kredkami rumieńców.

- Przywiązanie kawałków włóczki (długości około 1 m) do spinaczy biurowych, a następnie przymocowanie po jednym spinaczu do głowy każdej rybki.

3. Wykonanie latających rybek. 4. Zabawy rybkami. • Bieganie z rybkami, które wtedy unoszą się do góry. Zwrócenie uwagi na to, która rybka lata najwyżej. • Nauczyciel jest rybakim, który łowi latające rybki. Kiedy rybak złapie rybkę, dziecko (właściciel) odchodzi na chwilę na bok.

107

5. Zabranie rybek do domu, do zabawy z rodzeństwem. Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał wzrokowy – Sygnały świetlne. • Zwrócenie uwagi dzieci na znaczenie sygnalizacji świetlnej na morzu. Nauczyciel, wykorzystując latarkę ręczną, umawia się z dziećmi, jak będą reagowały na poszczególne sygnały świetlne. Np. krótki – długi – dzieci muszą podbiec do okna; trzy krótkie – dzieci tworzą koło; jeden długi – dzieci kładą się na plecach na podłodze. Zabawy na placu przedszkolnym. III 1. Karta pracy, cz. 4, s. 73. Rysowanie po śladach rysunków, bez odrywania kredki od kartki. 2. Oglądanie reprodukcji obrazów przedstawiających lato. Wypowiadanie się na ich temat (Wyprawka plastyczna). Vincent van Gogh Żniwa w La Grace z Montmajour. Wiliam Blair Bruce Pejzaż z makami. 3. Historyjka obrazkowa o rodzinie wybierającej się samochodem na wakacje (Wyprawka plastyczna). Wycinanie obrazków i układanie według kolejności zdarzeń. Opowiadanie historyjki.